

no. Skupščina je pa tudi brez njih delazmožna, kar se tiče števila. Prihodnja seja se bo sklicala pismeno, se torej ne ve, kdaj se bo vršila.

Kralj in ranjenci. Kralj Aleksander je obiskal večkrat ranjene poslance v bolnici in se z njimi razgovarjal. Dal jim je na razpolago svojega osebnega zdravnika.

Razburjena Hrvaška. Po Hrvaškem je seveda najhujše razburjenje. Prednjači Zagreb, ki je že na predvečer, predno so pripeljali iz Beograda obe trupli rajnih, doživel teške demonstracije. Ker pa je narod v prepričanju, da Radič Štefan še ostane pri življenju, se razburjenje še ni preneslo iz mest na deželo.

Dr. Korošec — rešitelj države. Za našo državo največja sreča je v tem težkem trenutku to, da je notranji minister — dr. Korošec. On s svojo prevdarnostjo in tudi odločnostjo vzdržuje red in mir in poleg tega pomirjevalno vpliva na razburjene Hrvate kot tudi Srbe. Danes, ko si stojita srbski in hrvaški narod zaradi tega zločina kakor v sovraštvo, je mogoče le Slovincu, da bo posredoval in našel pot, da se bosta srbski in hrvaški narod res pobratila. Ako dr. Korošec to izvrši, tedaj je on v tem težkem trenutku rešitelj države.

V DRUGIH DRŽAVAH.

V vseh evropskih državah pišejo obširno o dogodku v Beogradu. Niti v eni pa se ne presoja ta uboj drugače, kakor ravno kot zločin trenutno razburjenega človeka, ki ni delal v zavesti. Zunanje političnega položaja ta dogodek ne bode prav nič izpremenil.

Sredi zborovanja zveze malih držav v Bukarešti se je izvedelo za žalostni dogodek v jugoslovanski skupščini. Zborovanja se kljub temu nemoteno nadaljujejo.

Mussolinija obsojajo, ker je poslal generala Nobila na severni tečaj ne iz znanstvenih, ampak iz političnih razlogov, da je tako napravil reklamo za — fašizem.

Težave v Nemčiji. Novi državni kancelar Müller ima težave, da sestavi vlado. Najbrže bodo sodelovali naši pristasi v vladi.

Volilni boj v Ameriki se je začel na celi črti. Volilni načini, kakor so v Ameriki, se nam bi čudni zdeli. Tam je vse — reklama, vse na avtomobilih in zrakoplovih. Seveda tudi orožje in spopadi tu in tam so agitacija.

Rusi in Evropa se vedno bolj bližata in sicer na gospodarskem polju. Rusija uvideva, da s svojim komunizmom ne bo prodrila v evropske države in je tudi doma začela popuščati.

ZANEDELJO Globoko v srcu.

»Resnično povem vam, ako ne bo obilnejša vaša pravičnost, kakor pismarjev in farizejev, ne pojdete v nebeško kraljestvo«, je povedal Kristus v svoji gorski pridigi, v kateri je po-

kazal, kak mora biti oni novi človek, ki ga je hotel postaviti Kristus v svet. Pravičnost farizejev in pismarjev je bila zunanja pravičnost. Do pičice natanko so izpolnjevali Mozesovo postavbo. Molili so ob določenem času, hodili so v tempelj k daritvam, postili so se, dajali so do zrnca predpisano desetino, delili so miloščino, a ni jim prihajalo to iz srca in iz notranjega prepričanja, vse so delali, da bi se kazali in postavljali pred ljudmi, v srcih pa so nosili nečimernost, napuh, nevoščljivost, sovraštvo. Pobeljene grobove, na zunaj okrašene in lepe, a znotraj polne gnilobe, jih je imenoval Kristus. Take duše niso bile za božje kraljestvo.

Kristus zahteva od svojih pravih učencev popolnoma drugo pravičnost. Kristus gleda na to, kar ima človek v duši, gleda na namen, ki ga ima človek pri svojih dejanjih, to je ona luč, ki sveti celemu človeku. Kristus je prinesel in hoče imeti na svetu božje kraljestvo. To božje kraljestvo je pa v nas, v naših dušah. Vsi ljudje naj bi postali otroci božji, otroci božji pa smo, ako je naše mišljenje čisto po Bogu, čisto po božjih mislih in božji volji, ako je naravnost iz Boga rojeno. »Katere vodi Duh božji, oni so otroci božji«, pravi sveti apostol Pavel. Pravičnosti, ki jo zahteva Kristus od svojih učencev, še morebiti dolgo nimaš, če tudi se lahko sklicuješ na to, da še nisi imel opraviti nikdar s sodnijo in paragrafi, da si pri ljudeh spoštovan in češčen. Tudi še prav nikakor ni vsa pravičnost, če moliš iz navade, če vedno obiskuješ službo božjo, če celo večkrat pristopaš k mizi Gospodovi. Lahko o vsem tem veljajo besede božje: »To ljudstvo me časti samo z ustnicami, njih srca so daleč od mene.« Lahko stojiš pri službi božji tako blizu Kristusa, lahko se pri sv. obhajilu na zunaj združiš s Kristusom, a tvoje mišljenje ostaja daleč od njega. Molitev, služba božja, sv. zakramenti imajo le toliko vrednosti, kolikor mi v molitvi, pri službi božji, pri sv. obhajilu odpremo svojo dušo Kristusu, kolikor mi sprejemamo v sebe duha Kristusovega, kako vse to sodi naše vsakdanje življenje in vpliva nanje. Če hočemo vedeti, koliko resnične, notranje resničnosti imamo, moramo vzeti za merilo svojega življenja besede sv. Duha: »Katere vodi Duh božji, oni so otroci božji.« Da, ali vodi vse naše misli, naša nagnjenja, naše namene, naše besede Duh božji, ali so rojene iz njega?

Če merimo svoje življenje, svoje najbolj notranje življenje po tem merilu, moramo priznati pač velikokrat, kako mala je še naša pravičnost. Le vzamimo n. pr. veliko krščansko zahtevo — ljubezen do bližnjega! Če nosimo v svoji duši še toliko nevoščljivosti in škodoželjnosti, ali je to — duh Kristusov? Če tako silno radi de vamo bližnjega v nič, če tako lahko mislimo in govorimo o bližnjem slabo, tako redko in težko pa dobro, ali je to duh Kristusov? Če je med nami toliko nasprotovanja, toliko zahrbt-

nega rovarjenja in kovarstva zoper bližnjega, ali je to duh Kristusov? Če je med nami toliko žalostnega pravičanja, če toliko ljudi med seboj ne spregovori leta in leta dobre besede, če je med tolikimi našimi hišami postavljen sicer neviden, a vendar tako visok duhovni zid strupenega sovraštva, katerega včasih ne more podreti niti smrt, je pač to znamenje, kako malo je med nami duha Kristusovega, da so za nas čisto zastoj zapisane v evangeliju besede Kristusove: »Če torej prineseš svoj dar k oltarju in se tam spomniš, da ima tvoj brat kaj zoper tebe: pusti ondi svoj dar pred oltarjem in pojdí prej spraviti se s svojim bratom in potem pridi in daruj svoj dar!«

Tako je z eno zahtevo krščanske pravičnosti, koliko bi lahko naštel še drugih! Mislím, da mora beseda Kristusova o pravi notranji pravičnosti dati misliti nam vsem brez izjeme, da je naložena nam vsem velika naloga, ki jo še moramo izvršiti v svoji duši, v svojem življenju. Tolikokrat se sliši danes pritožba o slabih razmerah, o žalostnem življenju na svetu. Prihaja vse to od tega, ker je še v nas vseh vse premalo resnične, Kristusovega duha, prave notranje pravičnosti. Pri nas vseh! Mi tako radi gledamo na druge, tako obsojamo druge, bi radi pri drugih videli in imeli bogve kako življenje, proti samim sebi pa smo tako popustljivi. Tako se življenje na svetu ne bo nikdar izboljšalo! Začnimo pri sebi, opazujmo svoje življenje, molimo, vojskujmo se, da bo v nas vedno več duha Kristusovega — tako bode v nas prava pravičnost, le tako bodemo po magali izboljšati žalostno življenje na zemlji.

— — —

Težek položaj katoličanov v Palestini. Letos ob Veliki noči in binkošti je prišlo v Jeruzalemu do precej hudih nemirov v hiši zadnje večerje, ki je v rokah mohamedancev, ki so jo spremenili v svojo mošejo. Mohamedanci so zahtevali od katoliških vernikov, ki so hoteli v dvorano zadnje večerje, da morajo po mohamedanski šegi izuti svojo obutev. Katoličani so se temu protivili, radi česar je prišlo do preprirov, tako da je morala posredovati angleška policija. Muslimani so pokazali napram katoličanom tako sovražno radí tega, ker so kupili frančiškani na sijonskem hribu, na katerem je hiša zadnje večerje, več poslopij z namenom, da bi po malem spravili v svojo last tudi hišo zadnje večerje. Za vojske so namreč frančiškani prišli s trditvijo, da zgradba zadnje večerje pripada Italiji. Do srede 16. stoletja je namreč ta zgradba bila v posesti napuljskih kraljev, Italija pa je pravna naslednica napuljskih kraljev, torej da ima tudi pravico do te zgradbe. Mirovna konferenca si sicer ni osvojila tega stališča, a frančiškani delajo v tem smislu naprej in to jim nakopuje neopravičeno jezo mohamedancev.

Velja povsod! Ameriški predsednik Coolidge je imel na višji državni šoli v Dakoti govor, v katerem je med drugim tudi dejal: »Vsa naša znanost in umetnost ne moreta pripeljati naše dežele k pravemu napredku in k visoki omiki, ki bi imela trden obstoj. Pri vzgoji nikakor ne zadostuje dati mlademu človeku veliko znanja, s katerim si pridobi odlično mesto v življenju. Naj bo znanje še tako veliko, ostalo bo nerodovito in brez uspehov, ako srce ni dobilo svoje omike. Naše šole nimajo samo dolžnosti dajati znanje, temveč tudi vzgajati prave značaje. Imeti moramo več umevanja za veliko vzgojno načelo, ki ga izraža sveto pismo z besedami: Strah Gospodov je začetek vse modrosti!« Besede, ki jih je treba vpoštevati pri vsaki vzgoji!

Proti preklinjanju. V Bresciji na Italijanskem je zboroval pred kratkim III. mednarodni kongres proti preklinjanju in posebno bogokletstvu. Sklenili so na tem zborovanju, da se začne dosleden boj proti temu pojavu, ki je silno žalostno znamenje srčne surovosti. — V Bokstelu na Holandskem pa je občinski svet izdal naredbo zoper preklinjanje in določil, da bo vsak, ki bo preklinjal na javnih prostorih, tako da bi ga slišali drugi, kaznovan z zaporom 6 dni ali z globo 25 holandskih goldinarjev. Ko bi pri nas vpeljali tak davek, bi bil to precej velik vir dohodkov, kar pa seveda naši omiki nikakor ne dela časti.

Veseli napredek katoliške Cerkve. Na Angleškem, kjer prestopi vsako leto v katoliško Cerkev približno 12 tisoč ljudi, tudi prav hitro rastejo katoliške šole. Leta 1870 je bilo na Angleškem 383 šol z 113.490 učenci, leta 1925 pa je bilo že 1141 šol s 413.575 učenci. V Indiji, ki je še kolikor toliko pod angleško oblastjo, pa prestopi v enem letu v katoliško Cerkev okoli 35.000 ljudi in ima Indija sedaj nad tri milijone katoličanov. Tako raste drevo, ki je priklilo iz malega gorčičnega zrna.

NOVICE

POMOŽNI ŠKOF LAVANTINSKI — DR. IVAN TOMAŽIČ.

V zadnji številki našega lista smo poročali, da je bil iz Rima imenovan za pomožnega škofa razsežne Lavantinske škofije mil. g. prelat in stolni dekan dr. Ivan Tomažič.

Novi škof je rojen dne 1. avg. 1876 pri Sv. Miklavžu pri Ormožu.

Po z najboljšim uspehom končanih gimnazijskih študijah v Ljubljani in bogoslovju v Mariboru je bil posvečen v mašnika dne 5. decembra 1898.

Kaplanoval je na dveh mestih in sicer pri Sv. Juriju ob Ščavnici in v Celju. Kot celjski kaplan je imel dopust, da je končal na vseučilišču v Inomostu višje bogoslovne nauke. — Doktor sv. pisma je postal dne 4. aprila 1906.

Nadarjenega in vzglednega duhovnika je vzel rajni vladika dr. Napotnik k sebi kot škofijskega tajnika. V tej težavni službi je vstrajal od dne 1. septembra 1905 do dne 14. oktobra 1915, ko je bil imenovan po zaslugi za stolnega kanonika v Mariboru. Že 22. febr. 1921 je postal stolni dekan in leta 1925 ga je odlikoval papež s tem, da ga je imenoval svojim prelatom.

Ker se je kmalu po preobratu itak že obširna Lavantinska škofija raztegnila na dele Koroške in na Prekmurje, je postalo delo za enega škofa preobilno in pretežavno. Radi razsežnosti škofije je zaprosil vladika dr. And. Karlin v Rim za podelitev mlajšega pomožnega škofa. Rim se je odločil dne 18. t. m. za g. dr. Ivana Tomažiča, ker je on za to mesto najbolj sposoben kot dolgoletni škofov tajnik, kanonik, stolni dekan in prelat.

Priljubljenemu in blagemu cerkvenemu dostojanstveniku k novemu, zasluženemu in visokemu imenovanju iskreno častita jubilarnt »Slovenski Gospodar«!

Proslava godu sv. Cirila in Metoda v lavantinski škofiji. Dne 5. julija, na god sv. Cirila in Metoda, naj bo sveta maša z blagoslovom in s kratkimi molitvami za cerkveno edinost. Glavna slovesnost pa se naj obhaja v ne deljo, dne 8. julija. Pridiga naj bo o svetih bratih ali o ciljeh bratovščine sv. Cirila in Metoda. (Gradivo: skupni pastirski list jugoslovanskih škofov ob 1100letnici sv. Cirila, dr. Fran Grivec; Sv. Ciril in Metod, M. Avšič; Pridiga o sv. bratih, Apostolski molitvenik, II. izdaja, Kraljestvo božje). Po pridigi naj bo zjutraj slovesna sv. maša s skupnim sv. obhajilom, molitve za zedinjenje, darovanje za BCM, himna v čast slovanskim apostolom. Te slovesne sv. maše se naj udeležijo po možnosti vse verske in prosvetne organizacije v župniji. Ravno tako se naj vrši drugo sv. opravilo, lahko pa seveda odpade skupno sv. obhajilo, ako se je vršilo že zjutraj. Popoldne: molitvena ura pred izpostavljenim najsv. Zakramentom za cerkveno edinost (Druga izdaja apostolskega molitvenika ima dve prelepi »uri molitve«. Dobite se tudi v posebnem odtisu z naslovom: Molitve za cerkveno edinost.) Za popoldanske izvincerkvene prireditve sta pri BCM v Mariboru na razpolago 2 seriji skioptičnih slik o življenju sv. Cirila in Metoda in o velehradskem romanju. Dušni pastirji naj že na praznik apostolov Petra in Pavla, in tudi v nedeljo, dne 1. julija, posebno pa še na dan cerkvene slovesnosti, povabijo vernike, da vstopijo v bratovščino sv. Cirila in Metoda. Podučijo jih naj, da je bistvena zahteva BCM molitev za cerkveno edinost in da manj premožni člani zadoste pravilom in so deležni duhovnih dobrot, če se tudi samo na praznik sv. bratov ali naslednjo nedeljo udeležijo darovanja. Vse potrebne knjige, brošure, molitveniki, tiskovine, sprejemne po dobice itd. se naročajo pri Tajništvu

BCM, Maribor, Koroščeva ulica 12. — Škofijski odbor BCM.

Zlet Jugoslovanske gasilske zveze v Ljutomer. Na Petrovo, dne 29. jun. in že tudi na predvečer zbirale se bodo gasilske čete iz Slovenije, Prekmurja, Medžimurja in sosedne nam Hrvaške v Ljutomeru, kamor se vrši zlet JGZ. Ti zleti so podučnega značaja, ker se vrši ob takih prilikah vaja domačega gasilnega društva in predavanje gasilskih strokovnjakov, in se na ta način gasilci kakor tudi drugo prebivalstvo seznanijo s težko in odgovorno službo gasilcev. To je prvi zlet JGZ na Mursko polje, koder je tekla zibelka gasilcem, kajti ljutomersko gasilno društvo je bilo ustanovljeno leta 1871 in je gotovo eno najstarejših gasilnih društev naše države. Mursko polje ima veliko dobro organiziranih gasilnih društev, ki se že pripravljajo na slavnostni dan, ko bodo sprejeli drage tovariše v svojo sredo. Ljutomer in celo Mursko polje hoče ta dan pokazati, da se tukaj najde še bratska gostoljubnost in veselo razpoloženje napram vsem in naj pride odkoderkoli. Zato pa naj nikdo ne zamudi te lepe prilike, ampak naj še tako oddaljeno društvo in prijatelj društva pohiti v srce naših lepih Slovenskih gor. Že med vožnjo od Drave proti Muri bo pozdravljala polno obložena vinska trta naših vinorodnih gričkov pridne gasilce in naše dobre prijatelje, mesto Ljutomer pa bode nudilo vse prijetnosti. Ker je s slavnostjo zvezana tudi velika ljudska veselica, so vabljeni tudi vsi prijatelji in podporniki gasilcev, da pridejo ta dan v Ljutomer. Zveza z vlaki v Ljutomer in iz Ljutomera je jako ugodna. Na veseličnem prostoru je garaža za avtomobile in kolesa.

Odkritje spominske plošče pri Mali Nedelji. Dne 5. avgusta se bo odkrila na maloned. šoli spominska plošča mnogozaslužnemu šolskemu ravnatelju pokojnemu gospodu Sim. Cvahte-ju. Ob tej priliki bo obdarovanih večje število najrevnejših šolskih otrok s potrebno obleko in obivalom. V ta namen se je nabralo že precej prispevkov. Med največje dobrotnike spadata do sedaj blagopok. sin gospod podpolkovnik Mirko Cvahte, ki je prispeval 1000 Din ter gospod Jernej Hojnik iz Trnoca, ki je prispeval 200 Din ter še povrh obljubil, da bo preskrbel za enega otroka obleko. Da bi jima sledilo mnogo posne movalcev! Vsak najmanjši dar je dobrodošel!

Avtobusna zveza Poljčane—Ptuj—Rogaška Slatina. Po prizadevanju Makolčanov se je otvoril te dni avtobusni promet med Poljčanami, Ptujem in Rogaško Slatino. Ta promet je velike gospodarske važnosti za vse kraje v Spodnji Dravinjski dolini, ki so bili do zdaj takorekoč odrezani od sveta. Privabil bo pa v to lepo dolino brezdvomno tudi mnogo izletnikov. Avtobus vozi redno vsak dan ob pol sedmih zjutraj iz Poljčan po Dravinjski dolini in čez Ptujsko goro v Ptuj, kamor dospe ob četrtna devet.